

Zoo Ostrava pomáhá zvířatům

Jedním z úkolů zoologických zahrad je přispět k záchraně ohrožených druhů volně žijících zvířat. Také ostravská zoologická zahrada pomáhá navracet do přírody některé druhy, které patří v ČR k ohroženým. Úzce při tom spolupracuje s ČSOP Nový Jičín - Záchranou stanicí a centrem ekologické výchovy v Bartošovicích na Moravě.

Zoo Ostrava:

- odchovává a bezplatně poskytuje mláďata sovy pálené a sýčka obecného pro vypuštění do volné přírody.
- spolufinancuje a šíří informace o projektu návratu orla skalního do Beskyd.
- odchovává a bezplatně poskytuje mláďata kočky divoké pro vypuštění do volné přírody.

Více na www.zoo-ostrava.cz, sekce „ochrana přírody“

Mláďata kočky divoké

(foto: Pavel Vlček)

Pomáhat přírodě může každý

Lidé si zpravidla myslí, že jako jednotlivci nic nezmůžou, ale není tomu tak. Pomoc každého člověka má smysl! A může být velmi jednoduchá:

- zamezme zbytečnému vzniku odpadů
- šetřeme vodu
- používáme výrobky z materiálů šetrných k životnímu prostředí
- nepoužíváme zbytečné chemické látky, např. umělá hnojiva, hubičky prostředky
- v topeništích spalujeme pouze kvalitní palivo, v žádném případě odpadky

Zoo Ostrava je otevřena denně po celý rok:

listopad - leden	9,00 – 16,00 hod
únor	9,00 – 17,00 hod
březen, září, říjen	9,00 – 18,00 hod
duben - srpen	9,00 – 19,00 hod

Pokladny a pavilony se zavírají vždy hodinu před zavírací dobou.

Zoologická zahrada Ostrava
Michálkovičská 197
710 00 Ostrava
tel. + 420 596 241 269
fax + 420 596 243 316
e-mail: info@zoo-ostrava.cz

www.zoo-ostrava.cz
(také ve verzi pro slabozraké)

Přijet můžete trolejbusy č. 101 a 104.

Zřizovatelem Zoo Ostrava je
statutární město Ostrava.

Vydala Zoologická zahrada Ostrava, p.o. v r. 2008 za finanční podpory Ministerstva životního prostředí ČR.

Tištěno na recyklovaném papíru.

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

POMÁHEJME SPRÁVNĚ

...aneb

**co bychom měli vědět dříve, než
zasáhneme do chodu přírody**

Při procházce přírodou, ale i v blízkosti lidských sídel třeba při sekání trávy můžeme narazit na mláďata divokých zvířat. Nejčastěji jsou to koloušci či zajíci. Choulí se v trávě a lidé je často považují za opuštěné. Proto je často odnesou domů nebo do záchranné stanice, aby jim pomohli. Většinou se však o opuštěná mláďata nejedná a naši pomoc nepotřebují!

V žádném případě se nalezených mláďat nedotýkejte (a to ani v případě nepříznivého počasí – deště či bouřky)! Divoká zvířata se člověku vyhýbají, a proto i lidský pach na mláďeti savců způsobí, že jej rodiče mohou opustit.

Odchov divokých mláďat člověkem je velmi obtížný a ne vždy úspěšný! Zpravidla tím dochází ke změnám v přirozeném chování zvířete, takže většinou není možné jej vrátit zpět do přírody.

V případě zajíců i koloučků lze navíc „odchyt“ kvalifikovat podle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti jako trestný čin pytláctví. (foto: Jan Kasínský)

Chránit přírodu je určitě správné, ovšem účinné, jen pokud se to správně i dělá. Než se proto rozhodneme zvířatům pomoci, měli bychom se nejdříve poradit s odborníky ze záchranné stanice, abychom v dobré víře zvířatům spíše neškodili.

Co bychom měli vědět, než se rozhodneme zasáhnout?

- 1) Koloušek zůstává po narození asi dva týdny schoulený v trávě, aby jej nenašli predátoři. Máma o něm dobře ví a pravidelně jej chodí krmit.
- 2) Mláďata zajíců a ježků čekají v hnízdě na mámu, která od nich odchází hledat potravu.
- 3) Většina ptáků nemá dobrý čich, takže jim nevádí lidský pach na mláďeti, které se ještě neopeřené dostalo mimo hnízdo. Pokud to jde, můžeme jej opatrně do hnízda vrátit.
- 4) Již opeřená mláďata určitých ptáků (sov, některých pěvců) opouštějí hnízdo ještě předtím, než jsou schopna létat. Rodiče je opodál bedlivě střeží a přinášejí jim potravu.
- 5) Rorýs má velmi dlouhá křídla a krátké nohy. Dostane-li se na zem, má problémy vzletnout. Není-li zraněn, pomůžeme jednoduše tak, že jej opatrně zvedneme a necháme vzletnout.
- 6) Obojživelníci (žáby, mloci, čolci) mají velmi citlivou kůži pokrytou speciální vrstvou, která ji chrání před vyschnutím a infekcí. Je-li nezbytné je přenést např. přes cestu, pak nejlépe v mokrých rukou, abychom jejich ochrannou vrstvu nenarušili. Jinak bychom se jich neměli dotýkat vůbec.

Kdy je naše pomoc užitečná, resp. kdy potřebují zvířata pomoc záchranné stanice?

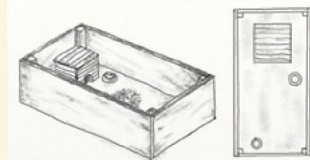
- 1) Jsou-li mláďata zraněná, zmatená pobíhají nebo se hlasitě ozývají.
- 2) Je-li hnízdo mláďat zničeno.
- 3) Došlo-li k úhynu rodičů.
- 4) Najdeme-li mláďata stromových savců (veverek, plchů) na zemi.
- 5) Je-li neopeřené ptačí mládě mimo hnízdo a nejde-li jej vrátit zpět.
- 6) Je-li již opeřené ptačí mládě mimo hnízdo a hrozí-li mu bezprostřední ohrožení, např. přejetí autem, ulovení šelmou, můžeme jej opatrně vysadit na vyvýšené místo, například na větev či římsu (u pěvců do 50 m od místa nálezu, u sov a dravců do 100 m).

Mějme ale na paměti, že pokud se ujmete zraněného zvířete z volné přírody, jsme povinni jej předat záchranné stanici (jak vyplývá ze zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání ve znění pozdějších předpisů).

Nejbližší záchranná stanice je v Bartošovicích na Moravě:
tel.: 556 758 675, webové stránky: www.csopnj.cz.

Na podzim často nacházíme malé ježky. Aby přežili zimu, měli by na konci listopadu dosáhnout hmotnosti minimálně 600 g. Ježkům s nedostatečnou hmotností můžeme pomoci - přikrmením (nejlépe hmyzem a jeho larvami, popř. konzervou či granulami pro kočky, nikdy ne mlékem!) a přichystáním vhodného příbytku pro prezimování (viz obrázek níže), příp. postací na chráněném a klidném místě zahrady ponechat hromadu suchého listí.

Více na www.csopvlasim.cz a www.zoo-ostrava.cz

Hromádka listí, klestí či jinan „neuklizený“ koutek na zahradě se může stát útočištěm i pro další druhy zvířat, a to po celý rok. Pečlivě uklizené zahrady s krátce střiženým trávníkem nebo používání chemických prostředků způsobují, že zvířata z našich zahrad mizí.